

Bemærkninger til forslaget

Miljøbeskyttelseslovens § 69 a, jf. lovbekendtgørelse nr. 85 af 8. marts 1985, lyder:

»Ministeren kan på eget initiativ tage en afgørelse, der er truffet af en kommunalbestyrelse, et amtsråd eller hovedstadsrådet, op til nærmere undersøgelse og afgørelse. Det samme gælder for afgørelser, der er truffet af Miljøstyrelsen, og som ikke kan påklages af Miljøankenævnet, jf. § 76. Ministeren kan bestemme, at en afgørelse, som i øvrigt skulle have været truffet i Miljøstyrelsen efter § 70, træffes af ministeren.«

Miljøbeskyttelseslovens § 69 c lyder:

»Miljøministeren kan i konkrete sager af mere vidtrækkende betydning bestemme, at afgørelser i medfør af loven skal træffes af ministeren i stedet for af hovedstadsrådet, af amtsrådet eller af kommunalbestyrelsen.«

Disse bestemmelser er beregnet på, at sager af mere vidtrækkende betydning kan overflyttes fra kommuner, amtsråd eller hovedstadsråd til miljøministeren.

En gruppe særligt forurenende virksomheder, som er nævnt i bilaget, bør imidlertid generelt overflyttes til miljøministerens tilsyn og godkendelse.

Virksomheder af denne type frembyder i stigende omfang miljøproblemer, der er så teknisk komplicerede og bekostelige, at det ikke er rimeligt at pålægge amterne udgifter til opbygning af personale og teknisk udstyr.

Når der henses til såvel de personelle som de økonomiske ressourcer, er det i et land af Danmarks størrelse mest effektivt generelt at overføre den miljømæssige kompetence for disse virksomheder til miljøministeren, hvilket i praksis vil sige Miljøstyrelsen.

Forslagsstillerne anser det for så nødvendigt, at der snarest sker en styrkelse af det her omhandlede indhold af administrationen af miljøbestemmelserne i relation til de nævnte arter af virksomheder, at vi ønsker lovgrundlaget herfor ændret allerede i folketingssamlingen 1986-87.